

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ	2
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ.....	6
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ	9
PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ.....	11
UCHWAŁY IZBY KARNEJ	15
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ.....	17
PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH.....	19
UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH.....	23

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 56/05

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1) Czy ustanowiony w art. 493 § 3 k.p.c. wymóg udowodnienia przez pozwanego wierzytelności, przedstawionych do potrącenia z wierzytelnością dochodzoną przez powoda, wyłącznie dokumentami, o których mowa w art. 485 k.p.c., dotyczy także sytuacji, w której potrącenie powyższych wierzytelności zostało dokonane przez pozwanego jeszcze przed wszczęciem procesu?”

a w razie przeczącej odpowiedzi na to pytanie także

„Czy dłużnik, który składa oświadczenie o potrąceniu swojej wierzytelności, przysługującej mu stosunku do zbywcy, już po otrzymaniu od niego zawiadomienia o przelewie, korzystając z uprawnienia do podniesienia takiego zarzutu względem nabywcy na podstawie art. 513 § 2 k.c., powinien złożyć to oświadczenie bezpośrednio nowemu wierzycielowi (nabywcy), czy jeszcze dotychczasowemu wierzycielowi (zbywcy)?”

III CZP 57/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Radomiu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy zajęcie udziałów wspólnika w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością dokonane w postępowaniu egzekucyjnym prowa-

dzi do nabycia przez wierzyciela uprawnień korporacyjnych oraz, czy Sąd Rejestrowy w sytuacji, gdy zajęcie egzekucyjne nie precyzuje zakresu zajęcia (ilości udziałów) władny jest do czynienia ustaleń w tym zakresie?”

III CZP 58/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy prokuratorowi przysługuje legitymacja do złożenia wniosku o wszczęcie postępowania w sprawie o pozbawienie prawa prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek oraz pełnienia funkcji członka rady nadzorczej, reprezentanta lub pełnomocnika w spółce handlowej, przedsiębiorstwie państwowym, spółdzielni, fundacji lub stowarzyszeniu z art. 373 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. prawo upadłościowe i naprawcze?”

III CZP 59/05

Wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy umowa przekazania gospodarstwa rolnego zawarta na podstawie ustawy z dnia 27 października 1977 r. o zaopatrzeniu emerytalnym oraz innych świadczeniach dla rolników i ich rodzin (Dz. U. Nr 32, poz. 140) winna być traktowana tak jak umowa darowizny w rozumieniu art. 33 pkt 2 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz. U. Nr 9, poz. 59 z późn. zm.) i w sytuacji gdy nabywcą gospodarstwa rolnego był małżonek pozostający w ustroju wspólności majątkowej, prowadzić w razie braku odmiennej dyspozycji zbywcy do wejścia nabywanego gospodarstwa rolnego do majątku odrębnego następcy?”

III CZP 60/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Słupsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1/ Czy komornik sądowy ma prawo do opłaty stosunkowej, o której mowa w art. 45 ust. 3 zd. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji w brzmieniu obowiązującym w dniu 27 sierpnia 2004 r. nadanym przez ustawę z dnia 18 września 2001 r. o zmianie ustawy o komornikach sądowych i egzekucji oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2001 r. Nr 130, poz. 1452), w sytuacji gdy podjął czynności zmierzające do zabezpieczenia zgodnie z wnioskiem wierzyciela lecz do faktycznego zabezpieczenia nie doszło lub doszło tylko częściowo.

2/ Jeżeli odpowiedź na powyższe pytanie brzmi twierdząco, to jak wówczas określić wartość roszczenia będącą podstawą do ustalenia opłaty stosunkowej, tj.

czy stanowi ją zawsze wartość roszczenia wynikająca z tytułu zabezpieczenia, a jeśli nie to,

czy stanowi ją wartość roszczenia do jakiej nastąpiło faktycznie zabezpieczenie, a co stanowić będzie podstawę ustalenia opłaty w sytuacji nieskutecznego zabezpieczenia?”

III CZP 61/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Słupsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy przepis ust. 4 art. 45 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 24 września 2004 r. o zmianie ustawy o komornikach sądowych i egzekucji oraz o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilne-

go (Dz. U. z 2004 r. Nr 236, poz. 2356) znajduje zastosowanie w przypadkach wnioskowania przez sądy o egzekucję prawomocnie ustalonych należności, czy też odnosi się jedynie do zabezpieczenia roszczeń pieniężnych, nie wyłączając przy tym postępowań o wykonanie postanowień o udzielaniu zabezpieczenia w drodze egzekucji dokonywanych na polecenie sądu?”

III CZP 62/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy zarządca nieruchomości, ustanowiony przez wspólnotę mieszkaniową na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali, do dnia 5 lutego 2005 r. mógł reprezentować wspólnotę na zewnątrz, w tym udzielać pełnomocnictw procesowych, a w przypadku odpowiedzi negatywnej

2. Czy z dniem wejścia w życie zmiany przepisu art. 87 § 1 k.p.c. dokonanej mocą art. 1 pkt 12 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw, czynność wniesienia pozwu przez zarządcę jako osobę sprawującą zarząd majątkiem wspólnoty mieszkaniowej nabiera skuteczności, wobec uzyskania w dniu wejścia w życie znowelizowanego przepisu art. 87 § 1 k.p.c. podstawy prawnej umocowania do działania w jej imieniu i ewentualnie z jakim dniem następuje materialnoprawny skutek wniesienia pozwu, tj. z dniem jego faktycznego złożenia, czy też z dniem wejścia w życie zmiany ustawy Kodeks postępowania cywilnego (...) z dnia 2 lipca 2004 r.?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 11/05 – z dnia 11 maja 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie

Sprawa o zapłatę ceny sprzętu medycznego, wszczęta przez przedsiębiorcę przeciwko samodzielnemu publicznemu zakładowi opieki zdrowotnej, jest sprawą gospodarczą.

III CZP 16/05 – z dnia 11 maja 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie

Stowarzyszenie ubiegające się o nadanie mu statusu organizacji pożytku publicznego winno w treści statutu zamieścić postanowienia dotyczące zakazów, o których stanowi art. 20 pkt 7 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. Nr 96, poz. 893).

III CZP 19/05 – z dnia 12 maja 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego we Wrocławiu

Od skargi na postanowienie zespołu arbitrów w sprawach o zamówienie publiczne pobiera się piątą część wpisu stosunkowego.

III CZP 21/05 – z dnia 12 maja 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu

Tytułowi egzekucyjnemu wydanemu przeciwko spółce jawnej, opatrzonemu na podstawie art. 778¹ k.p.c. klauzulą wykonalności przeciwko wspólnikowi tej spółki, sąd nie może nadać klauzuli wy-

konalności w trybie art. 787 k.p.c. przeciwko jego małżonkowi.

III CZP 27/05 – z dnia 12 maja 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Łodzi

Podstawę obliczenia opłaty stosunkowej przewidzianej w art. 45 ust. 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji w brzmieniu obowiązującym przed dniem 13 listopada 2004 r. (Dz. U. Nr 133, poz. 882 ze zm.) stanowi wartość przedmiotu faktycznego zabezpieczenia. Do opłaty tej stosuje się art. 49 powołanej ustawy.

III CZP 6/05 – z dnia 20 maja 2005 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne Rzecznika Praw Obywatelskich

W wyroku nakazującym opróżnienie lokalu mieszkalnego przez osobę, która samowolnie go zajmuje, sąd nie orzeka co do lokalu socjalnego.

III CZP 14/05 – z dnia 20 maja 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie:

„Czy powagą rzeczy osądzonej objęte jest roszczenie o zasądzenie odsetek od zaległych odsetek wyrażonych kwotowo za określony czas, które zostały prawomocnie zasądzone na rzecz wierzyciela jako świadczenie uboczne wraz z roszczeniem głównym?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 24/05 – z dnia 20 maja 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Białymstoku

Hipoteka zwykła, ustanowiona dla zabezpieczenia wierzytelności kredytowej banku, obejmuje ustawowe odsetki za opóźnienie

w spłacie tej wierzytelności w zakresie wskazanym w art. 1025 § 3 k.p.c. Nie zabezpiecza natomiast odsetek za opóźnienie ustalonych w umowie kredytowej według zmiennej stopy procentowej, nawet gdyby zostały objęte treścią wpisu do księgi wieczystej.

III CZP 25/05 – z dnia 20 maja 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie:

„Czy na podstawie art. 5 pkt 3 Konwencji o jurysdykcji i wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych sporządzonej w Lugano dnia 16 września 1988 r. (Dz. U. z 2000 r. Nr 10, poz. 132) uzasadniona jest jurysdykcja sądu polskiego w sprawie z powództwa obywatela polskiego, mającego miejsce zamieszkania w Polsce przeciwko osobie-spółce kapitałowej prawa niemieckiego, mającej siedzibę w Niemczech w przypadku, w którym miejsce gdzie nastąpiło zdarzenie będące, według twierdzeń powoda przyczyną szkody nie znajduje się na terytorium żadnego z Umawiających się Państw, natomiast na terytorium jednego z Umawiających się Państwa (Polski) znajduje się miejsce, w którym według twierdzeń powoda powstała szkoda?”

a w razie odpowiedzi twierdzącej na powyższe pytanie:

„Czy znaczne pogorszenie się sytuacji życiowej najbliższego członka rodziny zmarłego, mogące skutkować przyznaniem stosownego odszkodowania jest bezpośrednią szkodą, uzasadniającą zastosowanie art. 5 pkt 3 Konwencji o jurysdykcji i wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych sporządzonej w Lugano dnia 16 września 1988 r. (Dz. U. z 2000 r. Nr 10, poz. 132)?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ

II CK 361/04 – wyrok z dnia 20 stycznia 2005 r.

„Uprawa rolna” w rozumieniu art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1995 r. – Prawo Łowieckie (Dz. U. Nr 147, poz. 713 ze zm.) to wszelkiego rodzaju uprawy prowadzone na gruncie rolnym, stanowiące efekt działalności ludzkiej i powiązane ściśle z produkcyjną funkcją gruntu.

I CK 505/04 – wyrok z dnia 21 stycznia 2005 r.

Walne zgromadzenie może odwołać członka rady nadzorczej wybranego w głosowaniu grupowym. Taki rodzaj głosowania nie wyłącza ponownych wyborów do rady przy zastosowaniu przepisu art. 385 § 1 i 2 k.s.h.

I CK 528/04 – wyrok z dnia 21 stycznia 2005 r.

Powiernicze zbycie przez współnika spółki z o.o. wszystkich udziałów powoduje utratę praw przyznanych mu osobiście.

III CK 352/04 – wyrok z dnia 11 lutego 2005 r.

Nie wyłącza odpowiedzialności PZU S.A. przewidzianej w § 8 ogólnych warunków ubezpieczenia niemożliwość okazania przez kierowcę dokumentu stwierdzającego nabyte uprawnienie do prowadzenia pojazdów mechanicznych.

III CK 537/04 – postanowienie z dnia 23 lutego 2005 r.

Ostateczna decyzja administracyjna, mimo jej zaskarżenia do sądu administracyjnego, stanowi podstawę wpisu do księgi wieczystej.

II CK 478/04 – postanowienie z dnia 9 marca 2005 r.

Artykuł 87 § 2 ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. Prawo o notariacie (Dz. U. Nr 22, poz. 91 ze zm.) prawa o notariacie nie wymaga w testamencie notarialnym wzmianki o sposobie stwierdzenia niemożności złożenia podpisu przez testatora.

II CK 556/04 – wyrok z dnia 18 marca 2005 r.

Oparcie wyroku na podstawie faktycznej nie powołanej przez powoda jest orzeczeniem ponad żądanie w rozumieniu art. 321 k.p.c.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 25/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Zamościu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy bezwzględna przyczyna odwoławcza, o jakiej mowa w art. 439 pkt 10 k.p.k. zachodzi także w sytuacji, gdy w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji oskarżony nie miał obrońcy – pomimo, że w świetle materiału sprawy sąd ten powinien powziąć wątpliwości, co do jego poczytalności, ale powołani w postępowaniu odwoławczym biegli lekarze psychiatrzy stwierdzili, że poczytalność tego oskarżonego zarówno w chwili czynu jak i w czasie tamtego postępowania nie budzi wątpliwości?”

I KZP 26/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Łomży przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy za wszczęcie postępowania przygotowawczego w rozumieniu przepisu art. 31 § 3 k.p.k. uważa się wydanie postanowienia w trybie art. 303 k.p.k. (wszczęcie formalne) czy też podjęcie pierwszych czynności dowodowych w trybie art. 308 § 1 k.p.k. (wszczęcie nieformalne)?”

I KZP 27/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Tarnowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w zakres wynagrodzenia biegłego za wykonaną pracę w rozumieniu art. 10 ust. 1 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o należnościach świadków, biegłych i stron w postępowaniu sądowym (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 445 z późn. zm.) wchodzi wynagrodzenie za czas poświęcony przez biegłego na dojazd do siedziby sądu dla wzięcia udziału w czynności sądowej (wydania ustnej opinii uzupełniającej), gdy skorzystano z usług biegłego?”

I KZP 28/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Katowicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy strażnik Straży Miejskiej (gminnej) jest funkcjonariuszem publicznym w rozumieniu art. 115 § 13 k.k.?”

I KZP 29/05

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy zwrot «wprowadza się do obrotu handlowego» użyty w art. 12 pkt 3 ustawy z dnia 9 listopada 1995 r. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. z 1996 r. Nr 10, poz. 55) obejmuje również sprzedaż wyrobów tytoniowych bezpośrednio konsumentowi przez podmiot handlu detalicznego?”

I KZP 30/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Katowicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Artykuł 79 § 4 k.p.k. stwierdza, iż udział obrońcy w dalszym postępowaniu nie jest obowiązkowy, o ile biegli psychiatrzy orzek-

na, że oskarżony miał zachowaną poczytalność zarówno w chwili zarzucanego mu czynu, jak i w czasie postępowania. Czy opinia biegłych wykluczająca istnienie art. 31 § 1 lub § 2 k.k. już z mocy prawa, a więc w sposób konstytutywny, czyni obronę nieobowiązkową, czy też konieczne jest zarządzenie prezesa sądu lub postanowienie sądu o cofnięciu wyznaczenia obrońcy z urzędu, a więc dopiero te decyzje eliminują obowiązkowość tej obrony (znoszą konsekwencje art. 79 § 3 k.p.k.)?

2. Czy brak decyzji sądu w sytuacji pełnej poczytalności oskarżonego, czyni obronę w dalszym ciągu obowiązkową, a więc doprowadza do naruszenia art. 439 § 1 pkt 10 k.p.k., czy też tworzy sytuację stanu *quasi* obrony z wyboru, kiedy udział obrońcy nie jest obowiązkowy?”

I KZP 31/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Zamościu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1) Czy określona w art. 86 § 1 k.k. granica kary łącznej grzywny orzeczonej na podstawie art. 71 § 1 k.k. pozwala na orzeczenie kary łącznej grzywny obejmującej karę grzywny orzeczoną na podstawie art. 71 § 1 k.k. oraz karę grzywny orzeczoną na innej podstawie prawnej?

2) W przypadku odpowiedzi pozytywnej na pytanie pierwsze jaka jest granica kary łącznej grzywny orzeczonej w warunkach jak w punkcie pierwszym?”

I KZP 32/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Zamościu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy przedmiotem ochrony przepisów art. 45 ustawy z 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 75, poz. 468 ze zm.) jest zdrowie publiczne, rozumiane jako stan zdrowotny ogółu społeczeństwa (dobro ogólne), czy też życie i zdrowie osobiste konkretnego człowieka (dobro ściśle osobiste)?”

UCHWAŁY IZBY KARNEJ

I KZP 5/05 – z dnia 24 maja 2005 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego

Wznowienie postępowania na podstawie art. 542 § 3 k.p.k. w związku z ujawnieniem się jednego z uchybień wymienionych w art. 439 § 1 k.p.k. może nastąpić tylko z urzędu, nie zaś na wniosek strony.

I KZP 12/05 – z dnia 24 maja 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Olsztynie

Ukończenie przez nieletniego, o którym mowa w art. 13 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (jedn. tekst: Dz. U. z 2002 r. Nr 11, poz. 109 ze zm.) 21 lat w momencie orzekania, nie stoi na przeszkodzie wymierzeniu mu kary z nadzwyczajnym złagodzeniem, o ile zachodzą przesłanki określone w art. 10 tej ustawy. W braku takich podstaw postępowanie wszczęte w związku z popełnieniem przez nieletniego czynu karalnego ulega umorzeniu.

I KZP 13/05 – z dnia 24 maja 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gliwicach

„Wprowadzeniem do obrotu”, o którym mowa w art. 305 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1117 ze zm.) jest przekazanie przez producenta lub importera po raz pierwszy do obrotu towarów ozna-

czonych podrobionym znakiem towarowym.

I KZP 14/05 – z dnia 24 maja 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Katowicach

W postępowaniu odwoławczym toczącym się na skutek zażalenia orzeczenia obejmującego zarówno czyn uznany za przestępstwo jak i czyn zakwalifikowany przez sąd pierwszej instancji jako wykroczenie (art. 400 k.p.k.), sąd odwoławczy stosuje przepisy kodeksu postępowania karnego.

I KZP 15/05 – z dnia 24 maja 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Olsztynie:

„Czy użyte w art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze i art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. pojęcie „pomocy prawnej udzielonej z urzędu” należy utożsamiać z gotowością do realizacji prawa do obrony wynikającą z samego faktu wyznaczenia obrońcą z urzędu, czy też z faktycznym udzielaniem pomocy prawnej?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 17/05 – z dnia 24 maja 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Częstochowie

Sąd, orzekając na podstawie art. 72 § 2 k.k. o obowiązku naprawienia szkody, w wyroku określa również czas i sposób jego wykonania.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

V KK 344/04 – postanowienie z dnia 8 grudnia 2004 r.

Przy określaniu, w trybie art. 611c § 1 k.p.k., kary podlegającej wykonaniu po przejęciu orzeczenia do wykonania – sąd związany jest górną granicą zagrożenia oznaczoną w przepisie określającym typ przestępstwa.

V KK 370/04 – postanowienie z dnia 6 kwietnia 2005 r.

Układ uzasadniający zakwalifikowanie zabójstwa jako popełnionego w związku z rozbojem (art. 148 § 2 pkt 2 k.k.) może wystąpić także wtedy, gdy sprawca dopuszcza się zabójstwa czynem odrębnym od rozboju dokonanego przez niego samego lub inną osobę, a więc gdy przestępstwa te pozostają w zbiegu realnym. „Związek” oznacza powiązanie funkcjonalne między przestępstwami zabójstwa i rozboju, nie tylko o charakterze przyczynowo-skutkowym.

IV KK 89/05 – postanowienie z dnia 27 kwietnia 2005 r.

Procedura przekazania orzeczenia do wykonania na podstawie art. 9 ust. 1 lit. b w zw. z art. 11 Konwencji o przekazywaniu osób skazanych z dnia 21 marca 1983 r. sporządzonej w Strasburgu (Dz. U. z 1995 r. Nr 51, poz. 279) ma na celu wykonanie kary orzeczonej w państwie skazania, po odpowiednim jej przekształceniu przez właściwe organy państwa wykonania. Procedura ta nie daje podstawy do rozstrzygnięcia o wymiarze kary na nowo. Dlatego też nie jest dopuszczalne rozstrzygnięcie przez sąd polski o wykonaniu kar

lub środków karnych, które ani nie zostały orzeczone wyrokiem państwa wydania orzeczenia, ani nie zostały objęte wydanym na podstawie art. 609 k.p.k. postanowieniem o dopuszczalności przyjęcia orzeczenia do wykonania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

I UZP 2/05

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Łodzi przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w sytuacji, gdy organ rentowy zaniechał zgłoszenia z urzędu na podstawie art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 1998 r. Nr 137, poz. 887 z późn. zm.) do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą i zwolnionej z podlegania ubezpieczeniu społecznemu na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 8 grudnia 1976 r. o ubezpieczeniu społecznym osób prowadzących działalność gospodarczą oraz ich rodzin (Dz. U. z 1989 r. Nr 46, poz. 250 z późn. zm.), a osoba ta nie dopełniła obowiązku zgłoszenia wynikającego z art. 36 ust. 3 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, czy przepis art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych może stanowić podstawę decyzji stwierdzającej podleganie obowiązkowym ubezpieczeniom od dnia 1 stycznia 1999 r., wydanej po utracie mocy obowiązującej przez art. 37 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, tj. po dniu 1 stycznia 2003 r.?”

II PZP 5/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Opolu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy zawarta w art. 73 ust. 7 zd. II ustawy z dnia 26 stycznia

1982 r. Karta Nauczyciela (jedn. tekst: Dz. U. z 2003 r. Nr 118, poz. 1112 z późn. zm.) przesłanka odwołania nauczyciela z urlopu dla poratowania zdrowia w postaci podejmowania innego stosunku pracy lub innej działalności zarobkowej obejmuje również stosunek pracy lub działalność zarobkową rozpoczęte przed udzieleniem takiego urlopu?”

II UZP 4/05

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy uzyskiwanie przychodu przewidzianego w art. 26 ust. 3 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 199, poz. 1673 ze zm.) przez osobę uprawnioną do renty z tytułu niezdolności do pracy, do której nabyła prawo na mocy art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (jedn. tekst: Dz. U. z 1983 r. Nr 30, poz. 144 ze zm.) i którą pobierała (i pobiera) w zbiegu z emeryturą, skutkuje zawieszenie prawa do świadczeń lub zmniejszenie ich wysokości w sytuacji ukończenia przez świadczeniobiorcę wieku określonego w art. 103 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jedn. tekst: Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353 ze zm.)?”

II UZP 5/05

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy pojęcie «na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym» użyte w art. 5 ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu

emerytalnym żołnierzy zawodowych i ich rodzin (jedn. tekst: Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 66) należy odnosić do stanowiska, które żołnierz zawodowy zajmował zgodnie z wyznaczeniem na to stanowisko rozkazem personalnym Ministra Obrony Narodowej, czy też do stanowiska, na którym pełnił obowiązki na podstawie rozkazu dowódcy jednostki?”

II UZP 6/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gorzowie Wielkopolskim przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy sprawy dotyczące umorzenia należności likwidowanego funduszu alimentacyjnego od osób zobowiązanych do alimentów oraz od osób, które bezpodstawnie pobrały świadczenia z funduszu, a wynikające ze stosowania art. 68 ust. 1 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. Nr 228, poz. 2255) należą do kategorii spraw o świadczenie z tytułu funduszu alimentacyjnego, dla rozpoznania których właściwy jest sąd rejonowy zgodnie z dyspozycją art. 477⁸ § 2 pkt 6 k.p.c., czy też do kategorii spraw z zakresu ubezpieczeń społecznych, dla których właściwy jest sąd okręgowy?

2. Czy z uwagi na fakt, że o umorzeniu należności z likwidowanego funduszu decyduje, zgodnie z art. 68 ust. 3 cyt. ustawy z dnia 28 listopada 2003 r., likwidator – Prezes ZUS w drodze decyzji o charakterze uznaniowym, strona niezadowolona z tej decyzji może wnieść odwołanie wyłącznie w trybie przewidzianym przepisami k.p.a. (do sądu administracyjnego), czy też podlega ona kontroli sądu pracy i ubezpieczeń społecznych?”

II UZP 7/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy nie wskazanie przez stronę w wyznaczonym terminie, stosownie do wymogów wynikających z art. 368 § 2 k.p.c. w zw. z art. 130 § 1 k.p.c. wartości przedmiotu zaskarżenia, może stanowić podstawę odrzucenia apelacji w trybie art. 370 k.p.c.?”

II UZP 8/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy ubezpieczonemu, który celem udzielenia mu świadczenia zdrowotnego poza kolejnością dostępu do tego świadczenia, wprowadzoną przez świadczeniodawcę posiadającego umowę z Narodowym Funduszem Zdrowia o udzielenie świadczeń zdrowotnych, zakupił z własnych środków wyrób medyczny służący wykonaniu tego świadczenia, przysługuje w myśl art. 37 ust. 2 w zw. z art. 56 ustawy z dnia 23 stycznia 2003 r. o powszechnym ubezpieczeniu w Narodowym Funduszu Zdrowia (Dz. U. Nr 45, poz. 391 ze zm.) roszczenie o zrekompensowanie tego zakupu przez Narodowy Fundusz Zdrowia?”

III UZP 1/05

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Lublinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Od jakiej daty przysługuje świadczeniobiorcy wyrównanie wynikające z przeliczenia emerytury w oparciu o uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 29 października 2002 r. III UZP 7/02 – OSNAP z 2003 r. Nr 2, poz. 42?”

**UCHWAŁY IZBY PRACY,
UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH**

II PZP 3/05 – z dnia 5 maja 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

W sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych radca prawny reprezentujący stronę (osobę fizyczną), będącą przedsiębiorcą (art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej – Dz. U. Nr 173, poz. 1807 ze zm.) nie jest obowiązany do składania oświadczenia, że nie pozostaje w stosunku pracy (art. 89 § 3 k.p.c.).

I UZP 1/05 – z dnia 12 maja 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Katowicach

Do ustalenia wysokości renty z tytułu choroby zawodowej przyznanej na podstawie uprzednio obowiązujących przepisów na podstawie art. 50 ust. 2 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. Nr 199, poz. 1673 ze zm.), z uwzględnieniem zasady określonej w art. 17 ust. 3 tej ustawy, nie jest wymagane przedstawienie nowej podstawy wymiaru świadczenia, której wskaźnik wysokości byłby wyższy od przyjętego poprzednio.

I PZP 1/05 – z dnia 25 maja 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Katowicach

Twórca projektu wynalazczego stanowiącego wzór użytkowy

ma prawo do wynagrodzenia od jednostki stosującej ten projekt, która urzeczywistniając wzór użytkowy wytworzyła urządzenie na własne potrzeby produkcyjne, osiągając z tego korzyści (art. 98 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 19 października 1972 r. o wynalazczości, jedn. tekst: Dz. U. z 1984 r. Nr 33, poz. 177 ze zm.).